

Η πρωτοβουλία της κυβέρνησης της Σλοβενίας ανταποκρίνεται στο σχέδιο δράσης για βραχυπρόθεσμες βελτιώσεις όσον αφορά την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά σε μεγάλες αποστάσεις, που παρουσίασε ο αρμόδιος επίτροπος για την υγεία και την προστασία των καταναλωτών το Μάιο του 2000 σε όλες τις υποψήφιες χώρες.

Το σχέδιο δράσης για βραχυπρόθεσμες βελτιώσεις της προστασίας των ζώων κατά τη μεταφορά σε μεγάλες αποστάσεις συζητήθηκε στη συνεδρίαση του ΤΑΙΕΧ (γραφείο τεχνικής βοήθειας και ανταλλαγής πληροφοριών) των προϊσταμένων κτηνιάτρων των υποψήφιων χωρών στη Λισσαβόνα τον Απρίλιο του 2000. Προβλέπει τη βραχυπρόθεσμη εφαρμογή των κύριων απαιτήσεων της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με τη μεταφορά των ζώων και ιδίως τη μεταφορά αλόγων.

Η ταχεία ανταπόκριση στο σχέδιο δράσης ανακοινώθηκε για πρώτη φορά από τις κτηνιατρικές αρχές της Σλοβενίας στο σεμινάριο του ΤΑΙΕΧ για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά που πραγματοποιήθηκε στη Μπρατισλάβα το Σεπτέμβριο του 2000. Το γραφείο ΤΑΙΕΧ έχει αναπτύξει προγράμματα, όπως κατάρτιση με σκοπό την ευαισθητοποίηση σε θέματα που αφορούν την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς των ζώων, για το ευρύ κοινό και ιδίως για κτηνιάτρους στις υποψήφιες χώρες. Το ΤΑΙΕΧ συγκρότησε επίσης ομάδα εργασίας με αξιωματούχους από όλες τις υποψήφιες χώρες για να συμβάλει στη διαδικασία έκδοσης και εφαρμογής κοινοτικών κανόνων σχετικά με την καλή διαχείριση των ζώων. Η επόμενη συνεδρίαση της ομάδας αυτής, που προγραμματίζεται για το Φεβρουάριο του 2001, θα ασχοληθεί συγκεκριμένα με την εφαρμογή κανόνων για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά.

Επιπλέον, η Επιτροπή ενέκρινε πρόσφατα μια έκθεση⁽¹⁾ σχετικά με την πείρα που έχουν αποκτήσει τα κράτη μέλη μετά τη θέση σε εφαρμογή της οδηγίας σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά. Το έγγραφο αυτό έχει υποβληθεί στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ανάλογα με το αποτέλεσμα της έκθεσης, η Επιτροπή θα αρχίσει να αναθεωρεί την παρούσα νομοθεσία προκειμένου να εξακολουθήσει να βελτιώνει την κατάσταση.

(¹) ΕΕ L 340 της 11.12.1991.

(²) ΕΕ L 148 της 30.6.1995.

(³) Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την πείρα που έχουν αποκτήσει τα κράτη μέλη μετά τη θέση σε εφαρμογή της οδηγίας 95/29/ΕΚ του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά, COM(2000)809 τελικό.

(2001/C 174 E/160)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3817/00

υποβολή: **Jeffrey Titford (EDD)** προς την Επιτροπή

(7 Δεκεμβρίου 2000)

Θέμα: Μεταφορά ζώων ζώων

Πώς εφαρμόζονται οι οδηγίες για τις μεταφορές όταν αφορούν τη μεταφορά ζώων ζώων που πρέπει να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις;

Τι πράττει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να αντιμετωπίσει τις πάμπολλες διαμαρτυρίες που της απευθύνονται σχετικά με τη σκληρότητα και τα βάσανα που συνεπάγεται η μεταφορά ζώων ζώων;

Ποιες εκθέσεις έχει δημοσιεύσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το θέμα αυτό από την 1η Ιανουαρίου 1995;

Απάντηση του κ. Byrne εξ ονόματος της Επιτροπής

(31 Ιανουαρίου 2001)

Η Επιτροπή παραπέμπει τον κ. Βουλευτή στην απάντηση που έδωσε στην γραπτή ερώτηση E-3809/00 του κ. MacCormick⁽¹⁾.

Σημειώνεται ότι η Επιτροπή έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή της όσον αφορά το άρθρο 13 παράγραφος 3 της οδηγίας 95/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου of 29 1995 για την τροποποίηση της οδηγίας 91/628/ΕΕC για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά⁽²⁾, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή υποχρεούται να υποβάλει έκθεση σχετικά με την εμπειρία που αποκτησαν τα κράτη μέλη από την θέση σε εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας.

Με βάση το αποτέλεσμα της έκθεσης, θα αρχίσει η διαδικασία τροποποίησης της οδηγίας 91/628/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά, όπως τροποποιήθηκε⁽³⁾, με ιδιαίτερη έμφαση στη βελτίωση του επιπέδου εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα αυτό.

(¹) βλέπε σελίδα 150.

(²) ΕΕ L 148 της 30.6.1995.

(³) ΕΕ L 340 της 11.12.1991.

(2001/C 174 E/161)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3823/00

υποβολή: Jens-Peter Bonde (EDD) προς την Επιτροπή

(7 Δεκεμβρίου 2000)

Θέμα: Η σκανδιναβική τελωνειακή ένωση και το άρθρο 45 της συμφωνίας Σένγκεν

Υπονομείται άραγε η σκανδιναβική τελωνειακή ένωση από το άρθρο 45 της Συμφωνίας Σένγκεν, βάσει του οποίου δεσμεύονται όλα τα συμμετέχοντα κράτη να προβαίνουν σε καταχώρηση των στοιχείων — κατόπιν επιδείξεως έγκυρου εγγράφου ταυτότητας — όλων των αλλοδαπών οι οποίοι διανυκτερεύουν σε ξενοδοχεία, κάμπινγκ, ξενώνες για νέους και άλλες εγκαταστάσεις διανυκτέρευσης;

Με άλλα λόγια: συνεπάγεται άραγε η συμφωνία Σένγκεν ότι στο εξής Δανοί πολίτες π. χ. θα χρειάζονται διαβατήριο στη Σουηδία από τη στιγμή που επιθυμούν να διανυκτερεύσουν εκεί, γεγονός το οποίο θα σήμαινε τροποποίηση των κανόνων που ισχύουν σήμερα στη σκανδιναβική ένωση;

Απάντηση του κ. Vitorino εξ ονόματος της Επιτροπής

(22 Ιανουαρίου 2001)

Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 3 της Συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ του Συμβουλίου και της Νορβηγίας και της Ισλανδίας, η συμφωνία αυτή δεν επηρεάζει τη συνεργασία στο πλαίσιο της Σκανδιναβικής Ένωσης Διαβατηρίων στο βαθμό που η συνεργασία αυτή δεν αντιτίθεται και δεν αποτελεί εμπόδιο στη συμφωνία αυτή.

Η παράγραφος 1 α) του άρθρου 45 της Συμφωνίας του Σένγκεν προβλέπει ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι ο διευθυντής ξενοδοχείου ή ο αντικαταστάτης μεριμνούν ώστε οι διαμενοντες στο ξενοδοχείο αλλοδαποί, περιλαμβανομένων και των υπηκόων των άλλων συμβαλλομένων μερών, καθώς και άλλων κρατών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ... συμπληρώνουν και υπογράφουν προσωπικά τα δελτία δηλώσεως και αποδεικνύουν την ταυτότητά τους με την επίδειξη έγκυρου εγγράφου ταυτότητας».

Το άρθρο αυτό ενσωματώθηκε στο πλαίσιο της Ένωσης ως μέρος των διατάξεων για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία (τρίτος πυλώνας της Ένωσης), καθιστώντας το άρθρο 34 και 30, παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ως τη νομική βάση (απόφαση του Συμβουλίου 1999/436/ΕΚ της 20ης Μαΐου 1999, για τον καθορισμό, δυνάμει των οικείων διατάξεων της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της νομικής βάσης για κάθε διάταξη ή απόφαση που συνιστά το κεκτημένο του Σένγκεν⁽¹⁾).

Η προαναφερθείσα διάταξη ορίζει μόνον ότι η ταυτότητα των ατόμων αποδεικνύεται με την επίδειξη έγκυρου εγγράφου ταυτότητας. Δεν εξηγείται για πιο έγγραφο ταυτότητας πρόκειται. Αλλά εν πάση περιπτώσει δεν αναφέρεται σαφώς ότι είναι απαραίτητη η ταυτότητα ή το διαβατήριο.

Εάν ληφθεί υπόψη ότι το άρθρο 13 της Συμφωνίας που συνάφθηκε μεταξύ του Συμβουλίου και της Νορβηγίας και της Ισλανδίας, το οποίο ορίζει ότι η συνεργασία στο πλαίσιο της Σκανδιναβικής Ένωσης Διαβατηρίων δεν επηρεάζεται στο βαθμό που η συνεργασία αυτή δεν αντιτίθεται και δεν αποτελεί εμπόδιο στην συμφωνία, ο όρος «έγκυρο έγγραφο ταυτότητας» του άρθρου 45 μπορεί επομένως να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε τα έγγραφα που γίνονται μέχρι σήμερα δεκτά από τις σκανδιναβικές χώρες για την απόδειξη ταυτότητας επαρκούν για τους σκοπούς του άρθρου 45 της Σύμβασης του Σένγκεν.

(¹) ΕΕ L 176 της 10.7.1999.